

REDACTIUNEA.
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Serisori nefrancate nu se
primese.
Manuscrisuri nu se retrimite.
INSERATE
se primese la Administrațiune în
Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukas Nachf.,
Nux. Augenfild & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelik Nachf., Anton Oppelik.
In Budapesta la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII. Erzsébet-körut)
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
rie garmond pe o colonă 10
bani pentru o publicare. Pub-
licări mai dese după tarifa
și învoială. — RECLAME pe
pagina 3-a o seriă 30 bani

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXVI.

„GAZETA“ iese în ne-care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 24 cor., pe șese luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
M-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șese
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
M-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30. etagiu
I.: Pe un an 20 cor., pe șese
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusele în casă: Pe un an
24 cor., pe șese luni 12 cor.,
pe trei luni 6 cor. — Un osem-
plar 10 bani. — Atât abona-
mentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 149.

Brașov, Luni-Marti 8 (21) Iulie.

1903.

Sinceritatea la noi.

Mulți dintre cetitorii noștri își vor aduce aminte, că în volumul „Die Rumänen der oesterreichisch-ungarischen Monarchie“, scris în limba germană prin anii 1880—1 la comanda și după indicațiunile editorului străin al unei colecții de scrieri etnografice, autorul acestui volum Ioan Slavici a afirmat, că la poporul român sinceritatea este *terra incognita*, căci el „din punct de vedere românesc nu o privește ca virtute“.

La timpul său Slavici și-a auzit ce a trebuit să audă pentru acesta insultă aruncată în fața poporului român. E de prisos prin urmare a ne mai ocupa după atâta timp de acesta caracteristică prestațiune a numitului autor. Am voit numai să observăm, că, precum se vede, păreri și credințele lui Slavici despre sinceritate n'au rămas fără de înfruntare asupra acelor gazetari dela noi, cari au făcut și mai fac încă parte din tovărășia, ce derivă de pe vremile, când acel Slavici venise în România cu misiunea, ca să învețe pe Românii de aici a face politică și să introducă și la ei metoda de a se redica la viață și la putere prin intrigă meschine și prin defăimare sistematică.

Ródele acestor deprinderi, ce le-a fost cules Slavici de prin mahalele Bucurescilor și le-a transplântat pe „podul minciunilor“ din Sibiu, am fost condamnați să le gustăm cu profuziune în cele două decenii trecute. Ele au fost ca și o ciură pentru increderea și sinceritatea ce domnea în sinul partidului nostru național și decă ađi unii ómeni de ai așa numitului „curent nou“ — care însă de fapt nu este decât o rană învechită pe corpul organismului nostru național — își rid în față ca nisele idioti și desuchiați, când le vorbesc de „solidaritate

națională“, și de „abnegare personală“ de sigur că vina cea mai mare este a acelor deprinderi fanariote imorale, importate în viața noastră politică-socială interioară.

Ei bine, decă este să spunem adevărul, curat și nefalsificat, trebuie să constatăm cu durere, că timbrul noii campanii de umilire națională, ce a fost pusă în mișcare de tovărășia Slavici-Brote în timpul din urmă cu concursul disidenților partidului nostru național dela Arad-Orăștie-Sibiu, este nesinceritate în gradul superlativ.

Nu vorbim aici de purtarea față cu dușmanii neamului, ci de totala lipsă de sinceritate față cu frații din sinul lui.

A spune și răspândi una și a face alta pôte să fie scusabil în timp de război față cu inimicul, der nici odată nu se va pute scusa față cu propriul frate, cu care chemat și dator ești a lupta umăr la umăr pentru sfânta cauză comună.

În ce privește pe cei din vechia tovărășie „tribunistă“ de la fôia din Arad nu mai e nevoie să dicem un cuvânt. Sinceritatea și buna lor credință în cestiunile noastre de conlucrare interioară sunt de ajuns cunoscute acelu public cetitor român, care nu se mulțumesc numai cu rolul ordinar de gură-cască.

„Telegrafistii“ din Sibiu? — Și-au pierdut cu totul firele de mai înainte. Se aliază acum cu „tribuniștii“ de la Arad, ér gradul lor de sinceritate în cauzele interne este de mult stabilit.

Puțin însă își vor fi dat sémă despre atitudinea celor de la fôia „Libertatea“ din Orăștie, care acum de când cu alegerea de la Dobra, pretinde a juca prima violină în concertul activiștilor programofagi ai pretinsului curent nou.

Cu atitudinea acestora, din punctul de vedere al conlucrării între frați, voim să ne ocupăm puțin mai

de aproape, în firma convingere, că numai așa se va pute face lumină asupra pozițiunei neclare și întunecoase, ce a luat-o deja dela început deputatul Dobrei eșit din sinul lor.

Combițațiuni asupra situațiunei.

Incurcătura politică din Budapesta continuă.

Opoziția obstrucționistă, care s'a certat cu Francisc Kossuth, ținesă se organizeze, așa că ađi-mâne are să fie un partid-kossuthist, fără Kossuth. Mâne s'era se va ține o conferență. Cu ocazia acésta se dice, că vor intra éráși în partid toți acei deputați, cari eșiseră din cauza cunoscutei hotăriri pentru desarmare. E ciudat, că grupul luptacilor au de gând a alege de president pe Toth I., care scim, că e aderentul lui Kossuth.

În colónele diarelor obstrucționiste se face mare șgomot în jurul visitei ce a făcut-o ministrul comun de război în Budapesta. Cavalerul de Pittreich — după cum e informat „N. W. Tagblatt“ — a avut din incidentul înmormentării lui Kallay întéluiri cu mai mulți politiciani maghiari, din rostul cărora a ținut să se informeze asupra situațiunei. E probabil, că Pittreich va merge la Ischl, ca să comunice monarhului impresiunile ce le-a primit în Budapesta. Și se dice, că asta e cauza pentru care Khuen-Hedervary a renunțat la proiectata călătorie în Ischl.

În legătură cu acésta se remarcă ceea-ce a scris „Neue Freie Presse“ în cestiunea militară. Diarul vienes spune, că cercurile militare ale monarhiei sunt de multe pregătite, ca la timp potrivit, fără nici o silă esternă, să facă unele concesiuni naționale Maghiarilor. De câte-va luni se fac pregătiri în direcția acésta. Khuen-Hedervary are cunoscință despre hotărirea cercurilor militare și scie bine și aceea, că obstrucțiunea nu pretinde să se dea momentan aceste concesiuni, ci să se promită {din partea competentă, că concesiunile se vor introduce în viitor. De aici se esplică atitudinea Banului față cu obstrucțiunea.

Se așteptă cu mare încordare declarațiunile contelui Apponyi în ședința de mâne, Marti a camerei. Cred unii, că Apponyi va vorbi în spiritul faimosului său memorandum (care, se dice, a fost așternut locurilor mai înalte în urma espresei dorințe a Maj. Sale) și că va arăta direcția și modalitățile soluțiunei crizei. Se dice, că după-ce va vorbi Apponyi, numeroși membrii ai partidului liberal vor lua cuvântul în cameră și vor contribui prin declarațiunile lor, ca să se pună capăt incurcăturai, în direcție națională.

Unele diare cred a sci, că Khuen-Hedervary află sosit timpul a pași éráși pe terenul învoielor. Formula nu este cunoscută. Se crede însă, că așa đisa „majoritate unitară“ ar vré să o înlocuască cu o majoritate de coalitiune, ér drept urmare, ar avé de gând să reconstitue cabinetul, formând un guvern de coalitiune în care să fie reprezentate toate cele trei grupări din partidul liberal (naționali, agrariani și vechi liberali). Ar fi să între în cabinetul astfel reconstituit: Albert Apponyi, Stefan Tisza, Iuliu Andrassy și Al. Wekerle.

Diarele mai apropiate de guvern dic, că scirea acésta din urmă (reconstituirea cabinetului) este o născocire eșită din creerii obstrucționistilor, cu scop de a contribui la crescerea confuziunei și incurcăturai.

Intr'aceea presa șovinistă maghiară scrie đilnic despre dreptul limbei maghiare în armată. Limba de comandă maghiară — dice ea — nu pôte fi făcută cestiune de partid. Ea e o afacere comună a tuturor Maghiarilor, ea trebuie să învingă și trebuie ca dinaintea ei limba germană să capituleze și să se retragă în Austria. În Ungaria numai limba maghiară are loc etc.

Pretensiunea acésta e combătută — lucru rar — de un anonim în „Budepesti Hirlap“ de la 19 Iulie. Nu însă din punct de vedere național maghiar, ci practic, și din considerațiuni față cu viitorul. Intr'un lung articol, care se ocupă cu cestiunea cum s'ar pute introduce spiritul național maghiar în armata comună din Ungaria, étă ce spune între altele anonimul:

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

File rupte dintr'un carnet.

(„Cătana“. — La Baia-mare — cu „caru de foc“ în 3 césuri. — Cu caru cu boi în 2 đile“. — Să ducem „pruncu“ la școlă).

— Septembrie 1902.

Era pe la órele două. Sórele de toamnă întorsese de amiađi și lăsase tocmăi atâta umbră, câtă ne trebuia să putem sta nesuperați în vechiul târnaț al casei noastre.

În stânga „găbanașul“, șindilit de curând, având câte-o cruce în cele două colțuri ale acoperișului. Din el și până în casă un stohor, care desparte „odorul“ de grădină, ér în grădină un „pomnițariu“, un nuc, câți-va vișini, nisele tufisuri de meri, cari au particularitatea, că nu produc mere decât tot în al doilea an. Mere mite și dulci, cari însă nu ajung a-se cóce nici-odată. Se fac prin Iunie ér pe la începutul lui Iulie le-am mâncat pe óte, noi și vecinii. Pomii neglijați, aștep-

tând mâna îngrijitoare, care să facă din ei un isvor de venit și isvor de plăcere.

În fața noastră pórtă în mijlocul unui gard cu streșină, ér în drépta un „acaț“ și lângă acăț fântâna. Dincolo de fântână „oculul“, apoi grajdul și șura și lângă șură câte-va „fircituri“ de fin...

Pe pórtă intră a gale „cătana“. Are opinci noue și e radios, ca în tot-déuna, când mă vede pe mine. La 1848 l'a recrutat Kossuth la honveđi, cum a recrutat pe atâți alți Români. După-ce Kossuth a depus armele, l'au recrutat în óstea împărătescă și doi-spre-đece ani nu s'a mai întors acasă. Din băiat, ce era, când a mers în cătane, s'a întors coșco-ga bărbat cu mustețe, și cu multă înțelepciune. Vêduse totă împărăția austriacă, din Lombardia până în Galiția și de la Brașov până în Pojun. La 1854 a fost și în țera românescă. În sat i-a rămas numele „cătana“. Până în điuă de ađi nimeni nu-i dice alt-fel.

— Vii acasă, pe câte-o țiră de vreme, îmi dice „cătana“, și nici atunci nu stai cu noi. Unde ai fost érá?

— Am fost la Șomcuta și la Baia-mare. Ađi e lesne de călătorit bade cătana. Nu mai e ca înainte de asta cu trei-đeci de ani, când ne trebuia câte două đile până în Baie.

— Când ai plecat din Baie?

— Pe la „prânđul cel mare“ (9½).

Am făcut încunjur pe la Jibou, unde am și „gustat“ și acuma étă-mě-s aici. Din Baie până aici nu-ți trebuie mai mult de trei césuri.

— Așa-i. S'au schimbat vremurile.

Cu „caru de foc“ poți „mere amú“ unde vréi, tot fluerând și cu „clopu“ într'o ureche, numai bani să ai.

*

Mintea mea sbura îndărét, înainte cu două-đeci și opt de ani. Făcusem doi ani la școlă românescă din Șomcuta.

— Ar trebui dus „pruncu“ la Baie, đise într'o đi mama, ca să învețe mai departe.

— Apoi să-l ducem, răspunde tata.

Anul școlar se începea atunci la 1 Octomvrie, însă regulamentul pe semne nu era așa aspru pe acele vremuri, căci

pe mine m'au dus la școlă cu trei săptămâni mai târđiu și n'am avut nici o dificultate la înscriere.

Era o đi de Duminecă, 18 Octomvrie 1874.

Nu se făcuse încă bine de điuă și eu eram de mult treaz. Mě pásceau gândurile și grija școliei.

„Preutésă!“ aud odată glasul tatii, „câte mierțe de mălaiu ai pus în car?“

— Două-spre-đece.

— Or ajunge?

— Apoi de-aici oiú scóte vr'o cincispre-đece zloți și mai am cincispre-đece, pe cari îi țin în „puiu lăđii“, de când ne-a venit „subsidiul“.

Tata căpéta de la episcopie un „subsidiu“ de vr'o 66 florini pe an, în două rate. Odată cu rata veniau și chitanțele de rețineri: 1) Pentru „tipografia diecesană“, 5 fl. 2) Pentru fondul „viduo-orfanal“ 5 fl. 3) Pentru „preparandie“ 5 fl. Rămâneau vr'o 17 florini. Mai târđiu veniau și alte chitanțe: 4) Pentru „Predicatorul“ și „Cărțile Săteanului român“ a lui Popa Nicolae Fekete Negruțiu 5 fl. 5) Chitanța

— „Insemnătatea limbei de comandă maghiară o esagerază aceia, cari afirmă, că introducerea ei ar influența mult asupra maghiarizării naționalităților. Limba de comandă o formeză numai unele es-presiuni anumite și însușirea lor în mod mecanic. Precum limba de comandă maghiară n'a făcut pe nici un Maghiar să învețe nemțesca, tot așa e neîndoios, că numai cu limba de comandă germană n'am puté maghiariza nici un concetățen nemaghiar. Din contră, două lucruri am ajunge: mai întâiu am fi siliți să dăm Croației-Slavoniei limba de comandă croată, prin ceea ce am întări pârtelele despărțitor ce stă între țera-mamă și țerile alipite. De altă parte... în partea austriacă a monarhiei s'ar introduce 2-3 limbi de comandă. Acésta, după părerea mea, ar avé urmări păgubitoare pentru Ungaria, căci și la noi s'ar provoca asemenea nisunințe, asemenea mișcări naționaliste“....

„Nimeni nu pôte nega îndreptățirea acestor îngrijiri. Și cine ar puté să tragă la îndoială patriotismul adevărat al acelor patrioți maghiari, cari consideră neoportună introducerea limbei maghiare în armată până atunci, când n'o vor cere acésta partea mult mai însemnată a întregii populațiuni, care vorbesce limba maghiară, decât cea de ađi?“ — ăice mai departe anonimul, după a cărui părere nu limba de comandă maghiară, ci conștiința națională maghiară a tuturor membrilor, cari compun armata din Ungaria, mai ales al corpului ofițerilor, formeză cuitesența acestei cestiuini.

Italia și Vaticanul.

Điarul „Rheinisch-Westfälische Zeitung“ publică un articol despre raporturile Italiei cu Vaticanul, din care estragem următoarele:

„De órece între Italia și Germania există o comunitate istorică veche și de órece tripla alianță légă sórtea acestei țeri de 20 ani cu sórta Germaniei, meriță să analizăm influența ce ar puté-o exercita o nouă alegere de papă asupra raporturilor politice în Italia. Ce raporturi politice ar resulta, decă s'ar alege un papă militant, nu se pôte prevedé. Toți speréză însă și doresc, că urmașul lui Leo XIII să aibă o atitudine mai conciliantă față cu Italia, ca stat național.

Când întemeietorul Italiei unite, Cavour, era în agonie, a đis cătră preotul, care i-a dat absoluțiunea: „Părinte! Biserica liberă în stat liber!“ Programul acesta al lui Cavour este menținut până în điaua de ađi în politica Italiei. Legea de garanță de la 31 Maiú 1871 reconósce suveranitatea papei, ca șef al bisericii catolice, și garanțéză inviabilitatea, și dá onorurile convenite unui domnitor și acordă cardinalilor întâietatea față cu demnitarii cei mai înalți ai statului. Dotațiunea de 3½ milioane de lire acordată prin lege au refusat-o atât Piu IX cât și Leo XIII, n'au refusat însă de a întreține trupe pentru apărarea suveranului pontifice.

Pontificatul se mai bucură de cele mai largi libertăți în privința instrucțiunii și a societăților bisericesci. Prin aceste concesii a cređut Cavour și urmașii lui, că va obține de la Curie conciliațiunea. Curia însă a primit fără recunoștință tóte aceste libertăți și protestéză până în điaua de ađi împotriva încorporării statului bisericesc. Astăđi există de la papa până la cel din urma călugăr cerșitor o formidabilă organizație ostilă Italiei. O presă extraordinară de agilă și înainte de tóte o sumedenie de societăți și congregațiuni până chiar și în cel din urmă sat din Abruzzi susțin până ađi, că adevăratul rege al Romei este papa, ér regele... usurpator.

Decă considerăm, că din cele 32 milioane de locuitori, numai 100,000 sunt acatolici, ne putem închipui ce influență are acésta agitație. De ocamdată biserica și clerul toleréză starea actuală, masele poporului însă nu toleréză acésta. Dovadă alegerile parlamentare. Curia interđice adevrenților săi participarea la alegeri. În urma acésta din alegătorii înscriși nu se presentă la alegeri nici 60%. Partidul clericilor în ori ce cas este așa de tare, ca partidul regal.

Se s'ar întâmpla decă un nou pontifice ar rupe cu pasivitatea? Papa n'ar avé, decât să dea ordin, ca aderenții lui să participe la alegeri și Italia jumătate ar alege candidații papali. Italia ar avé dintr'o lovitură un „centru“ mai puternic de cât Germania.

Encliclele papale asupra chestiunii sociale n'au rēmas fără efect nici în Germania, cu atât mai puțin în Italia, unde au creat o organizație socială care a făcut deja guvernului multe dificultăți. Se pôte ăice prin urmare, că prin amputația statului papal, puterea papei a căștigat enorm. Prin faptul, că executorii papali nu mai încaséză dările, administrația și poliția și justiția papală nu mai supără pe locuitori, acésta aruncă tot odiul asupra organelor regesci, ér pe papa îl consideră drept suveran ideal.

Este evident decí, încheie fóia germană, că deja din punctul de vedere al triplei alianțe este de mare importanță chestiunea alegerii papale, căci nu pôte fi indiferent decă va urma un bărbat conciliant, ori un politician militant pe scaunul papal.

Propaganda „Los von Rom“ în Boemia.

Điarul „Parlamentar“ vorbind în ultimul său număr despre propaganda luterană în Austria scrie următoarele:

Alătura de „Schulverein“-ul german și de „Alldeutscher Verband“ este societatea „Evangelischer Bund zur Wahrung der protestantischen Interessen“ care amenință mai mult pe Cehoslavii. Ținta acestei organizații aliate est prusificarea lentă a Austriei și cu deosebire a Germanilor din Boemia. La spatele acestor societăți de agitație stă „Gustav Adolf Verein“, care imprăscie cu lopata aurul german în țera Boemilor. Din suma de 1.737,909 mărci, ce a cheltuit-o după ul-

timul său bilanț, de sigur un milion s'a cheltuit în Austria.

Điarul „Narodni Listy“ din Praga a început în timpul din urmă a combate violent propaganda luterană, care a prins rădăcinii chiar și între Cehi.

Nu putem tainui publicului nostru, ăice numitul điar, că s'a făcut încercarea de a căștiga câte-va persoane dintre Cehi cari au influență publică, deși mai restrinsă, pentru mișcarea „Los von Rom“.

Nu putem să ne ascundem indignarea, că ni-s'au dat doveđi despre acésta mai ales acum de curénd cu ocaziunea desvélirei monumentului lui Huss. Điarul „Berliner Neueste Nachrichten“ însuși raportéză asupra desamăgirii ce au suferit-o emisarii societății „Deutsch evangelischer Bund“, cari veniseră la desvélirea monumentului în speranța de a asista la o serbare în care se celebréză liberarea de jugul papei pin Roma și au fost înșelați.

„Narodni Listy“ constată, că în timpul festivităților au avut loc nisce conferențe între reprezentanții germani și între câți-va Cehi din partidul realist. Conferența s'a ținut la „Casina germană“. La acésta conferință s'a hotărít a-se continua tratativele într'o adunare care se va ținé în Leitmeritz. Este interesant, că „Ev. Bund“ a trimis pe spesele sale și un pastor frances cu numele Mourrier, ca să asiste la desvélire și să-i îmbete pe Cehi cu apă rece, simulând amicitia franco-cehă.

Mișcarea „Los von Rom“ ăice „Narodni Listy“ este îndreptată spre anihilarea națională a Cehilor și este regretabil, că s'au aflat bărbați cehi, cari se pecețluésă trădarea națională în numele evangheliei.

Fóia cehă este revoltată asupra co-naționalilor săi și îi denunță publicului cu numele, ca să fie expuși disprețului general.

Destăinuiri asupra dramei din Belgrad.

Sub titlul „Ultimul Obrenović“, fostul prim-ministru sərb Wladan Georgevici publică în điarul „Berliner Zukunft“ destăinuiri asupra dramei din Belgrad.

Postul președinte de consiliu face tabloul terorismului, care domnea sub regele Alexandru și ajunge la încheierea, că Europa e nedreptă, cerénd ca conspiratorii, cari au ucis pe Alexandru și Draga, să fie pedepsiți, când tocmai din contră ea ar trebui să-i considere de eroi.

Apoi ridică o gravă acușiune contra lui Alexandru.

„Eu, Wladan Georgevici, dau mărturia mea în fața Europei, că regele Alexandru a tocmít pe un asasin, Dang, ca să omóre pe tată-său Milan.

„Milan, care a murit la Viena în brațele mele, mi-a spus înainte de a muri:

— Ultimul atentat comis asupra mea a fost opera aceluia, pe care singur în viața mea l'am iubit din tótă inima. El a fost opera unicului meu fiu pentru care am, uitat că am fost rege, și pentru care eu, alături de tine, am luptat cu sinceritate și dragoste. Atentatul comis de Knezevici a fost pregătit de Alexandru și Draga sa“.

Wladan Georgevici mai dá următoarele detalii cu privire la acest atentat:

„Knezevici, sigur de promisiunea secretă ce i-se făcuse, d'a fi scăpat și răsplătit, s'a dus ríđénd la locul de execuțiune. Inse promisiunea n'a fost ținută și el a fost împușcat.

Regele Alexandru a silit atunci pe miniștri să insceneze un proces contra radicalilor sub acuzarea, că au comis atentatul, amenințând astfel pe miniștri, că va abdica séu va ordona omorirea tuturor șefilor radicali.

Acușiții au scăpat de mórte numai grație intervenției împératului Francisc Iosif“.

SCIRILE ĐILEI.

— 7 Iulie v.

La biserica sf. Adormiri din Brașov-cetate s'a făcut erí după sf. liturghie alegerea membrilor în comitetul parochial. Au fost aleși următorii membri, cari totodată sunt membri aleși ai delegațiunilor școlare: 1) B. Baiulescu, 2) S. Damian, 3) Andrei Barseanu, 4) I. Bidu, 5) Dr. I. Bunea, 6) Nic. Dușoiu, 7) Dum. Platoș, 8) Gh. B. Pop, 9) Eugen Precup, 10) I. Socaciu. Epi-tropi, cari sunt tot-odată și membri aleși ai delegațiunilor: Dr. I. Blaga și Pavel Percea. Membru al XIII pentru delegațiunii: Dr. G. Baiulescu. Membrii suplenți ai comitetului parochial: N. Bărbuceanu I. Burduloiu, M. Jiga, I. Pușcariu și G. Savu.

Societatea pentru fond de teatru român. Cetim în „Familia“: Membrii comitetului, usând de întrunirea lor în Sibiiu la ședința plenară a secțiunilor Asociațiunii, au ținut la 14 l. c. în Sibiiu o ședință, luând parte președintele Iosif Vulcau, vice-președintele Virgil Onițiu, secretarul Dr. Iosif Blaga și membrul George Dima. Chestia principală de care s'a ocupat acésta ședință, a fost fixarea definitivă a planului de acțiune a Societății în viitor. Cetitorii noștri știu, că ideile principale ale acestui plan s'au discutat în mai multe ședințe; pe temeiul acestora, precum și pe al opiniunii publice manifestate prin presă, secretarul societății d-l Dr. Iosif Blaga a redactat un proiect de plan. Acesta s'a prezentat în ședința din Martie a comitetului și s'a de-

lui Huza, notar la consistoriu, asupra sumei de 5 fl. (luați „împrumut“, de la popii, despre cari sciea, că nu vor reclama). Protopopului încă i-se cuvenia. 6) Pentru trimiterea subsidiului 50 creițari, așa, că din bietul „subsidiu“ nu mai rămânea aproape nimica. Đeu, când te gândesci, că pe acelea vremuri numai „subsidiul“ era unicul isvor de venit în bani al unui preot din părțile nóstre (restul în natura: din „clejje“, „bir“, đile de lucru; venitele stolare slabe de tot. Dór preotul, care avea moșie de la părinți ori socri era mai ajutat) și că și acela era ciuntit prin fel de fel de rețineri, trebuie să te miri de unde și cum putea să trăiescă și să se îmbrace preotul cu numărósa lui familie și să-și pórte și copiii pe la școli?

Las' că situația preoților nici până în điaua de ađi nu s'a prea îndreptat și așa numita „congrua“, după tóte prevederile omenesci, nu va ajunge a fi tranșată nici într'o sută de ani...

— Ar trebui să-i cumper „pruncului“ un „căput“ de iernă și nisce haine de postav — continuă mama.

— Nu-l învăța de pe acuma cu haine

domnesci. Ciórecii de lână și sumanul ce i-l'au țesut și cusut surorile, îi vor ținé mult mai cald, de cât „ronghiurile“ ale scumpe de tērg. Te-ai gândit însă, unde îl vei „băga în cortil“?

— D'apoi, că pruncii „móșii“, Marcu și Nicodim, is la Voanța. Nu știu, cesé fac? La „calvinul“ acela, mă tem că n'a învăța ceva lucruri bune. Să ved, pôte l'a primi Hoalbedințioie.

— La Voanța plătesc „pruncii“ un zlot și două-đeci de creițari pe lună, pentru care le dá culcușul, (câte doi într'un pat), le face foc în „sobă“, le fierbe și le cóce din cele duse de acasă și le spală cămeșile. Hoalbedințioia mă tem că va cere mai mult.

— A cere ea și ne-om mai și „alcăzi“ și i-oiú plăti pe-o jumătate de an. Apoi oiú cumpéra „pruncului“ cărți și ce i-a mai trebui și decă oiú vinde „mălaiul“, tot mi-a mai rămâné ceva și pentru fete, să le cumpér încălțăminte.

* * *

Stelele luciau încă pe ceriú, când ne aședărăm în car. „Mutulucu“, pusese

în car încă de cu séră trei saci cu „mălaiú“ fie-care câte de un „chiubál“. Peste saci pusese fēn, ér d'asupra un țol, potrivind așa, ca să putem ședé pe saci. Tata ne-a însoțit până la pórta și a stropit carul și boii și pe noi cu apă sfințită.

Cea Bodor! Hois Cendea! — așa-i mâna „Mutulucu“ boii. Inaintea nóstră ședea „móșa“ într'un alt car cu boi. Carul „móșii“ era și el încărcat cu 3-4 chiubele de „mălaiú“ ér boii îi mâna „Baciú“.*)

Haidi! Haidi! Haidi! Haidi!

Când sosirăm în hotarul Lemniului se făcea de điaú. Inghețase pentru prima órá în acea tómnă și carul zăcânia greu din bulgăr în bulgăr. Când a răsărit sórele, cele dintăiu rađe ale lui căđură pe nisce porumbrele cópte, ce stăteau învălitate de bură pe crengile porumbreilor din marginea drumului.

Am mas în điaua aceea în Șomcuta și Luní dimințea am pornit mai departe. D'abia Luní înspre sară am'sosit la țintă.

*) La noi mai fie-care om are câte o porclă.

Așa ținea drumul pe atunci, câte două đile până în Baia mare, ér ađi pornesci de aici la două-spre-đece din đii și înainte de vremea „ojinei“ sosesci în Baie. Ori venind de acolo, pornesci la prândul cel mare și când e mai bună „gustarea“ ești acasă.

„Cătana“ se uita la mine și zimbea. — D-ta, spui de Baia-mare, răspunde cătana. Ce-i până acolo? Două-trei poște. Și apoi d-ta ai mers cu caru. Dér eu ce să đic, care am umblat tótă împărăția pe jos și cu „borneu“ în spate și pușca pe umér? Câte sute de poște, am făcut eu pe jos! Da „amú“ și cătania-i mai ușóră. Cătanele nu le mai duc așa departe, ci le lasă pe aici, prin orașele nóstre, și nu le țin câte doi-spre-đece ani, ca pe vremea mea. Ér când se întemplă, să le ducă la „Beciú“ ori în Bosnia, se duc cu caru de foc.

Și „megiș“ par'că cătanele de ađi nu sunt așa voinice, cum eram noi...

DeIaletea.

cis să se comunice tuturor membrilor comitetului, spre a-și face observațiile. În ședința sa din Aprilie, comitetul având în scris și părerea membrilor absenți, a discutat proiectul și a introdus mai multe schimbări. Proiectul astfel modificat a fost de nou comunicat tuturor membrilor comitetului, cari erau și-au exprimat părerile. Pe baza acestor opinii, în ședința sa din Iunie comitetul a admis proiectul cu modificări nouă. Proiectul acesta prezentat acum comitetului în ședința sa din Sibiu, a fost votat definitiv unanim și s'a luat hotărârea să se prezinte în adunarea generală, care se va ține anul acesta la Sebeșul-săsesc.

Sfințirea de biserică în Deșiu, pe care am anunțat-o la timp, s'a săvârșit în ziua de S. Petru cu mare pompă de înasus P. S. Sa episcopul Gherlei Dr. Ioan Sabo, asistat de 4 canonic, 6 protopopi și 20 preoți. Cântările le-a executat un cor mixt bine instruit, er predica festivă a rostit-o episcopul. În biserică frumoasă și spațioasă era de față un public distins, er autoritățile au fost reprezentate toate, în frunte cu fișpanul Dr. Dési Zoltan și viceșpanul Torma. După sfințirea bisericii P. S. Sa episcopul a primit mai multe deputațiuni, er la ora 1 s'a dat un banchet la care s'au rostit mai multe toast.

Comitetul societății pentru fond de teatru în ultima sa ședință a hotărât în principiu de a acorda d-lui Zah. Bârsean o bursă, pentru-ca să pôtă merge în străinătate spre a se perfecționa în arta dramatică. Deciziunea această se va prezenta adunării generale a societății, unde se va fixa și suma destinată spre acest scop.

Esamen de notar. Ni-se scrie: Mercuri în 15 Iulie st.n. s'au terminat esamele de stat la cursul administrativ din Târgul-Mureșului. Au frecventat cursul 45 tineri. Au fost admiși la esamenul de stat 41 tineri din cari 7 inși au fost respinși pe Octomvrie, er 34 au făcut esamenul cu bun succes. Intre tinerii, cari au făcut esamenul cu succes foarte bun, sunt următorii tineri români: Victor G. Maior (Tirimia-mare), Ioan Tulbure (Halmagiu), Cornel Stopon (Zgribești), Iuliu Gruescu (Sălciava), Ioan Lupșan (Brașov), George Nastea (Șinca-nouă), George Barrișiu (Stremțiu), George Matei (Cernatul-de sus) Emil Stoica (Seseș). Recomandăm pe bavi tineri români în atențiunea preoțime și a membrilor români din comitetele comunale, ca cu ocaziunea alegerilor de notari să-i aibă în vedere.

Nou director. D-l C. Moisil profesor la gimnasiul din Tulcea a fost însărcinat și cu girarea afacerilor direcțiunii acelu gimnasiu în locul d-lui C. Săcășanu, demisionat.

Un meeting în Bucovina. Diarelor din Bucuresci li-se telegrafiază din Suceava, că la meetingul Românilor liberali (!) din Bucovina, care s'a ținut acolo, au asistat vre-o mie de persoane. Doctorul Aurel de Onciul a susținut, că onoarea politică a poporului român cere, ca să se recunoască completa egalitate a drepturilor tuturor naționalităților și confesiunilor din imperiu. E de neapărată nevoie, a adăugat Onciul, ca să se facă o reformă electorală și să se înființeze votul direct și secret. Deputatul Lupu a susținut aceleași idei. S'a votat o moțiune pentru reforma electorală. — „Deșteptarea“ ce am primit ați spune, că meetingul și-a arătat nemulțumirea și indignarea față cu rolul d-lor Onciul și Florea Lupu. Vom da amănunte mâine.

„Patriotismul solgăbirului“. Am adus și noi scirea despre „patriotică“ atitudine a unui solgăbiru din comitatul Aradului, care a refuzat să răspundă la o telegramă sosită de la poliția din Viena pe motiv, că nu era unghuresc. În urma atitudinii „patriotice“ a acestui solgăbiru escrocul Bardi, care storsese câte-va decii de mii de la diferite persoane din Ungaria, și despre care era vorba în aceea tele-

gramă, a câștigat timp, ca să pôtă „spăla putina“, trecând Oceanul Atlantic.—După cum comunică cuum „M. T. Iroda“ numitul solgăbiru va fi tras la răspundere pentru fapta sa „patriotică“.

Un tiner român diplomat al cursului administrativ caută loc de vice notar sau adjunct notarial. Adresa la Administrația „Gazetei Transilvaniei“.

Americanii tot Americani. Vineri seara s'au prezentat nisce Americani la Vatican, cerând de urgență să vorbescă cu doctorul Lapponi. Nică gendarmii, nică garda elvețiană n'au reușit a-i scote din Vatican. În cele din urmă au fost primiți de marchisul Caetan Bisleti. Americanii au arătat marchisului nisce medicamente, pe cari le-au adus într-o geantă din America asigurând pe Bisleti, că decă le vor aplica, papa de sigur se va vindeca. Bisleti a chemat pe Dr. Lapponi, care a trebuit să le promită Americanilor, că va întrebuița medicamentele. Până n'au primit această asigurare, n'au vrut să plece.

Serată literară teatrală. Inteligența română din Colun invită la serata literară teatrală ce se va ține în 26 Iulie 1903 st. n. în școala confesională din Colun. Inceputul la 7½ ore seara. Prețul de intrare: de persoană: loc I. 1 cor. 20 bani; loc II. 80 bani; loc III. 50 bani de familie până a 3 membrii 3 cor. Venitul curat e destinat pentru biblioteca populară din loc. De mâncări și beuturi se îngrijesce comitetul. NB. Cei ce vin cu trenul sunt așteptați la gările Porumbac și Cârța.

Programa: 1. „Cuvânt de deschidere“. 2. „Despre social-democrație“, disertație de d-l N. Ticaci, teol. abs. 3. „Trecui valea“, de I. Mureșianu, cor. bărb. 4. „Paul Chinezul“, poezie de I. Nenișescu, declamată de d-l I. Giurca, teol. abs. 5. „Fa Mariș“, de * * * duet. „Peatra din casă“, comedie într'un act de V. Alexandri. 7. „Șoldan viteazul“, monolog de V. Alexandri predat de d-l I. Vintilă, inv. 8. „Sună buciul“, de Simonescu cor. bărb. Dans până în zori.

De la băile din Elöpatok. Din lista Nr. 2 ce ni-se trimite la redacție vedem, că numărul oșpeților la băile Elöpatok s'a urcat la 140, cu turiști cu tot 583. În lista Nr. 2 vedem următoarele nume românesci: Sebastian Olariu, protopop din Făget, Livia A. Moșoiu din Bran și C. Birmanescu, funcționar Bucuresci.

Minciuni „colegiale“. De-o vreme încoco teleguța aspiranților la „deputație“ din Arad, scârțae rău și dă din gropi în gropi. Cei ce o cârmuesc, se întrec în a scorni toate minciunile posibile în contra noastră. În numărul ei de Duminecă foia aradană se încercă a ne prezenta cetitorilor săi ca pe unii, cari n'am fi în curent cu cele ce se petrec și mai ales când se petrec. Spune, de pildă, că „Gazeta“ ar fi luat notă numai în numărul de Vineri despre conferența ce s'a ținut la Timișoara în cestiunea înființării unei episcopii gr. or. Adevărul e, că acea notiță s'a publicat în numărul de Joi (tipărit Mercuri seara) al diarului nostru. Tot așa stă lucrul și cu scirea despre bôla reșosatului deputat sas Flugel. Nu mai puțin minte cronicarul foiei de la Arad în ceea ce privește notița noastră referitoare la delegația timișorenă, care s'a dus la Peșta, ca să ofere lui Khuen-Hedervary mandatul de deputat. Și această notiță a apărut în nrul de Joi al diarului nostru, er în nrul de Vineri am semnalat deja alegerea lui Khuen-Hedervary.

Dér cei cu pricina mai au și „malheur“. Ei pôtă mare grije de ceea ce scriem noi despre unii și alții și au chiar nerușinarea de a ne adresa somații ridicole. Tot-deuna însă se frig cu zama proprie. Așa și acum. Pe când cetitorii lor, — cari nu ne cunosc — se delectau pôte cetind în „Tribuna Poporului“, că „Gazeta“ tace despre mergerea protopopilor de la Timișoara cu deputația la contele Khuen și că de sigur această atitudine o observă fiind-că așa și așa... (urmăzând apoi ticăloasa suspiciune obișnuită, decă din întâmplare nu este vr'o denunțare perfidă), pe atunci puteau să afle de cei ce cetesc „Gzeta“, ce crede această foie despre „amabilitatea colegială“ de la Arad în afacerea cu protopopii. Se mai nasce bănuiala, că cronicarul din cestiune al „Trib. Pop.“ vré să răspundă cu astfel de ineptii și la articolul „De-ale jurnalismului“ publicat de curând în diarul nostru, în care articol dovedeam ma-

rea activitate, ce o desfășură redacția foiei din Arad cu forfecile, împodobindu-se totodată și cu pene străine.

De pe Mureș.

— Iulie 1903.

Aiudul, acest cuib de șoviniști, a avut în timpul din urmă ocaziune destulă de a se convinge, că el, singura insulă mai de dai Dómne în marea de „Valah“, pôte că tocmai din cauza asta e tare plăcut și des vizitat de marii apostoli au cauzei maghiarisirii.

E vorba, că nu peste mult are să fie înzestrat ce tribunal, și are să capete teatru etc. Pentru întărirea spiritului maghiar și lățirea cât mai cu efect a aceuia, îndependenții și-au înființat o foie, care trimbiță în lumea mare viitoare biruințe ale maghiarismului, atacă cu patimă ori-ce pornire sau mișcare nemaghiară și se supără foc pentru ori ce pas de înaintare a Românilor din împrejurime.

Prin toate aceste Aiudul e, sau mai bine, vré să fie o fortăreță neînvingă.

Sunt numai vre-o 5 săptămâni de când „Emke“ și-a ținut adunarea sa gen. în Aiud, despre care adunare — după pregătiri judecând — Români fără carte din împrejurime vorbiau cugroză! „S'adună toți Ungurii, vréu să alégă de împărat pe Kosuth“, — auđiai vorbindu-se printre țărâ-nime; er unghurimea șoptea erăși cu gróză, că se aude că Români cobóră de la munți pe ziua adunării, înarmați cu securi și cu topore! Era agitație mare în împrejurime.

Și ce s'a întâmplat? S'a ținut adunarea, din care n'a putut lipsi o disertație solemnă despre „cruđimile Valachilor în Aiud (1848)“, par'că anume scrisă să semene ură față de „Valah“, și totuși... domni nu agitéză!

* * *

În comuna mare Vințul-de sus, de câteva luni spiritele sunt estrem agitate. Stăpânii atotputernici de până acum ai acestei comune, sunt ađi obiectul conversației țilnice. Au căđut domnii aceștia din marea înălțime și ađi lumea-i arată cu degetul. Ei sunt: fisolgăbirul Mészáros, notariul comunal Balogh și jidovul bogat Grünfeld! În adevăr erau domnii aceștia stăpânii absoluți și cei mai avuți în comună! Cum și-au câștigat avere, așa de mare și cum de tremura înaintea lor tot Vințul, se descopere încetul pe încetul acum de câteva luni, de când în contra celor doi oficiali s'a pornit cercetare și au și fost suspendați. Ađi toți, cei-ce mai ieri alaltăieri erau supuși slugi plecate ai acestor domni, au pășit ca acusatori neînfricați contra lor și îi veđi trecând pre lângă ei fără să se mai plece până în pământ, oi chiar riđându-le în față!

Tulburarea era așa de mare la început, încât au fost aduși și gendarmii străini pentru ținerea ordinei, cu toate aceste dimiņța se vedeau placate și pe propriile locuințe ale acestor domni ațitătore.

Cercetarea a descoperit mari abusuri.

În mâinile unui atare fisolgăbiru era administrația cercului aprópe întreg românesc al Vințului de sus!

Eu.

O nouă sectă.

La anul 1875 s'a înființat în New-york o societate teosofică (Theosophical Society), care are de țintă a recruta din toate popórele „bărbați binevoitori și amicii adevăratei culturii (Aufklärung) pentru a pute începe realizarea supremelor idealuri ale omenimei“. — În Germania, numita societate își are reprezentanța principală în Leipzig, Inselstrasse 25. În Viena: L. Last IV Kleine Neugasse 4.

Societatea, se đice, nu urmărește scopuri bisericesci și politice, cu toate acestea desvóltă o viuă propagandă prin scrieri și pressă.

În limba germană au apărut mai multe cărți teosofice, cari se pôt procura de la librăria centrală teosofică din Lipsca.

Tot acolo apare o revistă teosofică intitulată „Theosophischer Wegweiser“, care apare în fascicule lunare. Abonamentul anual 5 M.

Dintre scrierile mai importante nemțesci se citéză: 1) Hartmann: „Die weisse und schwarze Magie, oder Das Gesetz des Geistes in der Natur“ 7 M. 2) Besant Annie: „Der Tod — und was dann?“ 3 M. 3) Eadem: „Die uralte Weisheit“ 4 M. 4) Chatterji: „Die Geheimpilosophie der Indier“ 2 M. etc. etc.

În timpul din urmă s'a întemeiat o secție și în Budapesta și din nenorocire mișcarea această teosofică a început a se-cera victime chiar și printre Români.

Cuvântul „theosophia“, l'au luat de la apostolul Paul, invetăturile teosofice sunt însă contrare invetăturilor credinței creștinesci și nu pot decăt să aumenteze încurcătura și desorientarea minților, din care causă avertisăm pe ori ce Român a se feri de această propagandă periculoasă.

— st. —

Literatură.

A apărut

Planul de acțiune al societății pentru crearea unui fond de teatru român, relativ la lucrările de executat pentru pregătirea înființării teatrului român din Ungaria. Tipografia A. Mureșianu Brașov. Acest plan a fost aprobat în ședința comitetului ținută la Brașov în 8/21 Iunie a. c. și este semnat de d-l Virgil Onișiu v.-președinte și Dr. Iosif Blaga, secretar.

— „Balade populare“ de Avram Corcea. O broșură elegant tipărită de 137 pagini, conține o mulțime de poezii populare, cari caracteriséză fantasia poetică a poporului nostru. Aceste poezii s'au cules de autor de la un lăutar din Bănat cu numele „Vincenție Micu“. Prețul broșurei e 1 cor. 60 bani plus 20 bani porto. Se pôte procura de la tipografia A. Mureșianu, Brașov.

ULTIME SCIRI.

Roma, 20 Iulie. Bôla papei s'a întors erăși spre rău. De eri la amiađi nu mai cunósce pe nimeni. Sfirșitul este iminent.

Diverse.

Ceva despre cameristul papei. — Pio Centra e cameristul lui Leon XIII. Istoria acestui servitor, care e de 25 de ani pe lângă Papa, merită de a fi povestită. El e fiul unui pălărier, care are specialitatea beretelor de cardinali și îl avea de mușteriu și pe cardinalul Pecci, actualul Papa Leo XIII.

Într'o đi, Pecci observă în prăvălie pe un copil cu ochii strălucitori, a cărui privire urmărea toate mișcările sale și care părea mistuit de dorința de a vorbi.

— E băiatul tău? întreba cardinalul pe pălărier.

— Eminentă, đise tatăl zăpăcit, nu-l băga în seamă... e copil. Te iubesc așa de mult!... Iartă-i îndrăznela...

— Véd că vrea să-mi spue ceva, đise cardinalul. Vorbesce, băete.

Copilul, roșu de plăcere, îngână: — Eminentă, când veți fi papă, luați-mă camerier.

— Ți-o făgăduesc, răspuse zimbând cardinalul Pecci, căruia îi plăcu această predicere.

Trecură ani de đile și Pio Centra spera mereu, deși n'a mai veđut pe scumpul său cardinal.

Acesta nu uitase însă pe băiatul, care cel dintăi îl salutase ca papă.

Chiar în seara đilei în care cancelarul l'a proclamat papă, Leo XIII a trimis o depeșă lui Pio Centra ca să-l anunțe, că l'a ales de camerier al său. De atunci fiul pălărierului, ca și suveranul pontifice, n'a eșit nicădată din Vatican.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Traian H Pop.

» Romana «

este titlul broșurei, care a apărut în editura tipografiei A. Mureșianu, cu descrierea și explicația dansului nostru de salon

„Romana“, dans de colônă în 5 figuri. *Descrișă și explicată împreună cu muzica ei, după compunerea ei originală.* Cu-o introducere („în loc de prefață“), de *Tunarul din Dumbrău, Popa.* — Tipografia Aurel Mureșianu, Brașov 1903.

A trecut deja o jumătate de secol, de când, în epoca renașterii noastre naționale, s'a compus și înființat în Brașov „Romana“, unicul dans de colônă român. În iarna anului 1901, cu ocaziunea jubileului de 50 de ani de la fondarea Reuniunii femeilor române, s'a serbat la balul festiv ce s'a dat în Brașov cu ocaziunea acêsta și jubileul de 50 de ani al „Romanei“. La acest jubileu vre-o 20 de părechii, damele purtând costum național, au jucat „Romana“ jubilară, adevărat eșecutat acest dans în tocmă după regulile și prescrierile originale, cum s'a eșecutat înainte cu 50 de ani la primul bal al „Reuniunii“.

Autorul broșurei explică „Romana“ în strînsă legătură cu muzica ei după aceste reguli și prescrierile originale, fără abaterile și erorile, ce cu timpul s'au furisat în acest dans. (Explicarea figurilor o face alături și în limba germană.)

Meritul autorului broșurei mai sus anunțate este, că a fixat regulile originale ale „Romanei“, ca ori și unde în ținuturile și țărele locuite de Români acest dans de colônă român să poată fi studiat și jucat cum se cade și uniform. De aceea a adăugat la finea broșurei și textul frumoșei și atrăgătoare muzice a „Romanei“, explicând printru note toate mișcările dansului după tactele muzicii. Pe lângă popularitatea, de care se bucură dansul „Romana“ pretutindeni între noi, a fost tot-deuna o dorință viuă a publicului nostru de a o vedea jucându-se bine, esact și uniform. Credem, că broșura de față, care face istoricul și descrierea figurilor dansului cu multă îngrijire și acurateță, va satisface pe deplin dorinței generale.

Broșura este în quart mare, hârtie fină și tipar elegant, cu adăusul unei côle de note (muzica „Romanei“ cu explicări) și costă numai 2 cor. 50 bani (plus 5 bani porto-postal) pentru România 3 lei.

„Romana“ se poate procura de la tipografia A. Mureșianu, Brașov.

Cursul la bursa din Viena.

Din 18 Iulie n. 1903.

Renta ung. de aur 4%	120.60
Renta de corône ung. 4%	99.35
Impr. cail. fer. ung. în aur 3 1/2%	90.95
Impr. cail. fer. ung. în argint 4%	98.65
Oblig. cail. fer. ung. de ost I. emis.	99.25
Bonuri rurale ungare 3 1/2%	92.50
Bonuri rurale croate-slavone	98.25
Impr. ung. cu premii	198.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	156.—
Renta de hârtie austr.	100.45
Renta de argint austr.	100.35
Renta de aur austr.	121.15
Rente de corône austr. 4%	100.70
Losuri din 1860.	155.—
Acții de-ale Bânței austro-ungarâ	15.94
Acții de-ale Bânței ung. de credit	731.—
Acții de-ale Bânței austr. de credit	662.75
Napoleoniori	19.05
Mărci imperiale germane.	117.37 1/2
London vista	239.20
Paris vista	95.25
Note italiene	95.20

Cursul pieței Brașov.

Din 17 Iulie n. 1903.

Bancnot rom. Cump.	18.94	Vend.	18.97
Argint român.	18.80	„	18.90
Napoleoniori.	19.04	„	19.10
Galbeni	11.20	„	11.30
Ruble Rusesce	2.53	„	2.54
Mărci germane	117.—	„	117.50
Lire turcesce	21.50	„	21.60
Seris fonc. Albina 5%	101.—	„	101.25

ANUNCIURI

(insertiuni și reclame.)

sunt a se adresa subscrișei administratiunii, în cazul publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădemânt, care creșce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazetei Trans.“

Abonamente la „Gazeta Transilvaniei“ se pot face ori și când pe timp mai îndelungat seu lunare.

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 10 Iulie 1903.

Măsura seu greutatea	Calitatea.	Valuta în	
		Kor.	fil.
1 H. L.	Grăul cel mai frumos	13	30
„	Grău mijlociu . . .	13	—
„	Grău mai slab . . .	12	70
„	Grău amestecat . . .	9	30
„	Săcară frumoșă . . .	8	10
„	Săcară mijlociă . . .	7	90
„	Orz frumos . . .	7	—
„	Orz mijlociu . . .	6	90
„	Ovės frumos . . .	6	20
„	Ovės mijlociu . . .	5	—
„	Cucuruz . . .	9	30
„	Mălaiu (meit) . . .	8	—
„	Mazăre . . .	16	—
„	Linte . . .	16	—
„	Fasole . . .	14	—
„	Sămēntă de in . . .	16	—
„	Sămēntă de cânepă . . .	7	10
„	Cartofi . . .	1	50
„	Măzărliche . . .	—	—
1 kilă	Carne de vită . . .	—	96
„	Carne de porc . . .	1	12
„	Carne de oerbecce . . .	—	72
100 kil.	Seu de vită prospēt . . .	40	—
„	Seu de vită topit . . .	62	—

CAISE pentru **compot** în coșuri de 5 kilo, cu 3 cor. 40 b. trimite franco **Hoffmann A.** din Nyiregyháza. 3—3.(1026)

Sesonul de vară

în Scheiu, șirul spitalului nr. 10, seu strada Caterinei nr. 2, (lângă școlele române), într'un loc foarte frumos și sănătos, cu grădină mare, bine arangiată, cu foișore și vedere frumoșă, în fața sôrelui, este o locuință constatătoare din 3 camere frumos mobilate, cu entrè separat, bucătărie, apaduct etc. **Se pot închiria imediat pentru sesonul de vară.**

Informații se pot lua tot acolo înderēt în curte, spre grădină.

CAISE Varietatea **ANANAS**

trimite în coșuri de 5 klgr. franco cu prețului de 4 cor. **Mertz Nándor, Nagyvárad.**

Frumos ca o Icoănă este un Teint delicat alb și fin, și o față fără pistrui și pete. Spre a obține acêsta să se spele în fie-oare și cu **SAPUNUL** „Lilienmilchseife a lui Bergmann“ (Marca: 2 mineri.) dela Bergmann & Co. în Dresden și Teutschen a/E. Se capătă bucată cu 80 bani, la Teutsch & Tartier și la farmacia lui Roth în Brașov. (930) 15—50

„GRĂDINA COMȘA“

Restaurant și loc de petrecere în Veza, (lângă Blaj),

— se vinde din mână liberă. —

Teritoriu de peste 2 jugere 600 stingini □, cu plantațiune bogată și adjustat cu tôte superedificatele necesare: 1 casă bună de piatră cu 3 odăi și foișor etc. 1 chiosc cu alte 3 odăi, 2 popicării, lawntenis, pivniță, ghețar, grajd, șopron etc. etc.

A se adresa la: Dl avocat **Dr. L. Nestor** în Blaj.

1--3.1035)

Cruce seu stea duplă electro-magnetică

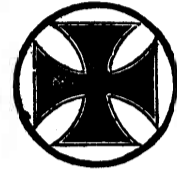
Patent Nr. 86967.

Nu e crucea lui Volta.

Nu e mijloc secret.

Vindecă și invioreză

pe lângă garanție.

Deosebită atențiune e a acest aparat vindecă bo-

se da imprejurării, că le vechi de 20 ani.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra: durerilor de cap și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunei sângelui, anemie, amețeli, țituri de ureche, bătăie de inimă, sgârciuri de inimă, asmă, aușul greu, sgârciuri de stomac, lipsa poștei de mâncare, re- ceală la mâni și la picioare, reumă, podagră, ischias, udul în pat, influența, insômnie, epilepsia, circulația neregulată a sângelui și multor altor bôle, cari la tractare normală a medicu- lui se vindecă prin electricitate. — In cancelariu mea se află atestate încurse din tôte păr- țile lumii, cari prețesc cu mulțămire invențiunea mea și ori-cine poate examina aceste a'estate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca, i-se retrimite banii. Unde ori- ce încercare s'a constatat zădarnică, rog a proba aparatul meu.

Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul „Volta“, de ôre-ce „Ciasul-Volta“ atât în Germania cât și în Austro- Ungaris a fost officiuș oprit, fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut, apreciat și cercetat. Deja înfînățate crucei male electro-magnetice o recomandă îndeosebi.

Prețul aparatului mare e 6 cor.

Pretul aparatului mic e 4 cor.

folosibil la morbari, cari nu sunt mai vechi de 15 ani.

folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă.

Expediție din centru și locul de vânzare pentru țeră și streinătate e:

MÜLLER ALBERT, Budapesta, V, Strada VADÁSZ 42 A./E. colțul strada Kálmán.

TIPOGRAFIA

A. Mureșianu

Brașov, Têrgul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provēdut cu cele mai bune mijlôce tehnice și fiind bine asortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne este pus în pozițiune de a putē eșecuta ori-ce comande cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE în aur, argint și colorii.

REGISTRE și IMPRIMATE pentru tôte speciile de serviciuri.

CĂRȚI DE SCIINȚĂ, LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

BILANȚURI.

STATUTE.

Compturi, Adrese, Circulare, Scrisori.

FOI PERIODICE.

Couverte, in toță mărimea.

BILETE DE VISITĂ DIFERITE FORMATE.

TARIFE COMERCIALE, INDUSTRIALE, de HOTELURI și RESTAURANTE.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NONTĂ DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORII.

PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE

ANUNȚURI.

BILETE DE ÎNMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biuroul tipografiei, Brașov Têrgul Inului Nr. 30, eta- giul I, cătră stradă. — Prețurile moderate. — Co- mandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.